

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. шаян. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“, Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописи не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місечно 8-00 зол.
Чвертьрічне 18-00 „
Піврічне 30-00 „
Річне 60-00 „
ЗА ГРАНИЦЮ: В Америці 1 долар,
Франції, Італії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 7-50 зол., Німеччині 7-50 зол.,
Швейцарії 5 шв. фр., Чехослова-
ччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Бол-
гарії 7-50 зол., Австрії 7-50 зол.
Збіга адреса і зол.

Телеф. Редакції 29-41.
Друкарні 29-26.
В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

„Народня Торговля“

повідомляє своїх П. Т. Відборців,
що на днях дістала

Свіжий транспорт

Чаїв

найновішого збору.

Чаї

Народньої Торговлі

продають

усі склади Народньої Торговлі — а також усі
українські кооперативні крамниці
по дуже приступних цінах.

Вже за 12. сотиків дістанете 1 кг. доброго чаю.

Плянували другий атентат на короля в Парижі

СЕНЗАЦІЙНІ ЗІЗНАННЯ СПІЛЬНИКІВ АТЕНТАТЧИКА.

ПАРИЖ, 12. X. ПАТ. Поліція заявила, що
директор арештованого чоловіка у Фонтене-
бю-под-пріваншем Сильвестр Наліса має фран-
цузьку візу з дня 28. вересня ц. р. Поліція ареш-
тувала двох людей в Анмас на швейцарським
аероплані, які мали паспорт з прізвищами Бе-
неш і Новак. Бенеш уродився в Зарі 1903 р., Но-
вак у Горішній 1900 р. Оба прибули до Швейцарії
28. вересня ц. р. з Італії. Здається, що арешто-
вані прибули з Фонтенебю. Бенеш признався,
що в Парижі мешкав в однім готелі з Келеме-
ном та що Новак і Наліс є тією самою особою.
Оба арештовані Бенеш і Новак мали убрания з
того самого париського магазину, де купив у-
брання вбивник короля Олександра.

Арештовані призналися, що на випадок не-
вдачі атентату в Марселі, мали повторити
атентат у Парижі. Подали, що належали до тай-
ної терористичної організації та є спільниками
вбивника короля. Обоє арештованих Бенеш
і Новак, які мали чехословацькі паспорт, ви-
їздили до Парижа. Арештовані слабо володі-
ли французькою мовою. Зізнають дуже обе-
режно. Виявилось, що їхні паспортні фальши-
ки. Всюди париська поліція переконана, що
арештовані були спільниками вбивника короля,
Келемена.

МИНУВШИНА ВБИВНИКА.

ПАРИЖ, 12. X. ПАТ. З Брюсселі повідомля-
ють, що вбивник короля Келемен проживав де-
який час у Лже. Знало його багато хорватів,
які працюють по фабриках. Келемен покинув
Лже у травні ц. р. Також кількох вуглекопів
і Югославії заявили югославянському консулу
в Парижі, що знали вбивника.

АРЕШТУВАННЯ В ПАРИЖІ НЕ ПЕРЕВО-
ДЯТЬСЯ.

ПАРИЖ, 12. X. ПАТ. Поліція перевела ре-
дакцію Сен Дені, на передмісті Парижа в домі-

ках і ресторанах, де сходяться емігранти. Ареш-
тували трьох підозрілих людей і відвезли до
Парижа. Підчас ревізії забрали деякі докумен-
ти в Італійській, сербській та хорватській мові,
які кидають цікаве світло на підпольну пропа-
ганду. Арештовано 12 людей.

ЗАПЕРЕЧУЮТЬ ВІСТКИ ПРО БОРотьБУ
ХОРВАТІВ ЗІ СЕРБАМИ.

РИМ, 12. X. ПАТ. Добре поінформовані ю-
гославянські кола в Римі заперечують вістки
італійської преси, начебто в Югославії дійшло
до боротьби між сербами і хорватами. В цілій
Югославії панує лад і спокій.

ОРДЕР ВРЯТУВАВ ЖИТТЯ.

ПАРИЖ, 12. X. ПАТ. Ген. Жорж одержав
кілька ран. Одна куля поцілила коло серця.
Стріл був би смертельний, але куля поцілила в
сербський ордер, завішений на грудях генерала.

МІН. САРО ЗГОЛОСИВ ДИМІСІЮ.

ПАРИЖ, 12. X. ПАТ. Офіційний комунікат
підтверджує вістку, що міністр внутрішніх
справ Саро зголосив димісію. Одночасно з ним
уступили Бертоан, директор тайної поліції
„Сюрет Насіональ“ і префект департаменту
Буш-ді-Рон з осідком у Марселі Жуганно.

Виявилось, що директор тайної поліції Бер-
тоан негайно по атентаті зголосив свою димі-
сію мін. Саро. Однак міністр димісії не прийняв,
тільки покарав гостріше, бо усунув його з уря-
ду. Димісія мін. Саро викликала між послами
широкі коментарі. Уряд димісію прийняв. Рекон-
струкція кабінету відбудеться швидко в понеді-
лок. Міністром закордонних справ стане мабуть
міністр Флянден. Президент Лебрен відбув на-
риду з прем'єром Думергом про зміни в уряді.
„Евр“ пише, що прем'єр Думерг згодиться на
основні зміни в уряді швидко тоді, коли матиме
більшість у парламенті.

ПОДЯКА.

Перфумерія „Льотос“ у Львові складає одини-
циру подяку мистцеві Павлові Ковжуну за ви-
конання мистецького проекту львівської та нагляд
над роботами. Кооп. нж. Робіт — КІР, у Львові
за проект порталу та його виконання. — мист-
стод. робітні Тоночко-Гальов за солідне пере-
ведення столарських робіт. Львів, 12. X. 1934

Перфумерія „Льотос“

Львів, вул. Сикстуська 21. Тел. 12-58.

Фабрика хемічних виробів

О. Левицька і С-ка

У ЛЬВОВІ, вул. КОРДЕЦЬКОГО ч. 51.

Телефон 60-04. ПКО. 503-881

порукає в ласні вибри найкращої якості

Пасту до взуття „Елегант“ терпентин.

Пасту до взуття „Елегант“ воскову

Пасту до підлоги „Французька маса“

Віск комбінований до підлоги

Васеліну до шкіри

Синку до білля

помадкову і коронову

Шварц до чобіт. — Віск шевський. — Смолу шевську.

Одна занедбана ділянка

в нашій праці.

Львів, 12. жовтня 1934.

Недавно переглядали ми річник львівської
„Газети Поранної“ за минулий рік і в числі з 18.
III. того органу, в статті про пок. львівського ри-
мо-кат. архієпископа Більчевського, знайшли в
одному реченні такі підсумки його праці: „За
управи Більчевського його стараннями й захода-
ми повстало у Львівській Архидієцезії 21 нових
парохій, 96 експозитур, 328 костелів і
каплиць (з того 5 у Львові і на його пе-
редмістіях) та околи 130 захоронок“. Всього того довершив архієпископ Більчевський
за неповних 25 літ, при чому на той час припала
також велика світова війна коли про яке-небудь
будівництво нових костелів чи захоронок не
можна було й думати.

Наведені тут цифри незвичайно багатомовні
і вказують недвозначно на ту велич праці й е-
нергії, яку пок. Більчевський і його оточення
вложили в будову й розбудову станиць римо-кат.
костела у Східній Галичині. Ці цифри є теж про-
рочистим доказом на те, які величезні успіхи ви-
дала та праця.

Хотілося б мати підсумки праці й наших цер-
ковних кругів за той самий час — хочби для
простого порівняння. На жаль, такої статистики
ніде не навдемо. Знаємо певно тільки одно: ви-
слідки праці наших церковних кругів не стоять у
ніякій пропорції до вислідів праці римо-кат.
костела на наших землях. Чому воно так — не-
хай на це дадуть відповідь компетентні церковні
круги.

Як сумно стоїть у нас справа будови нових
церков, зокрема у Львові, знаємо і до цієї теми
ще не раз повернемося. У нинішній статті хочемо
звернути увагу на справу, про яку у нас дуже
мало пишуть і якою ще менше займаються, а са-
ме на захоронки, на що таку пильну увагу
звертав у своїй діяльності пок. Більчевський.

Скільки українських захоронок працює нині
на терені Східної Галичини, нам не відомо. На
всіх випадок не буде їх більше як сто, себто
аначно менше від того числа польських захоро-
нок, які оснований у нас за управи одного, тільки
архiep. Більчевського. А скільки нових поль-
ських захоронок повстало у нас вже по смерті
архiep. Більчевського!

Щодо управи українських захоронок, то вона
перелічено в руках СС. Службецьких, які ще най-
більше заслужили для розвитку й розбудови

Wyciąg z protokołu wspólnego posiedzenia niejawnego
Sąd okręgowy Wydział VI. karny we Lwowie, w składzie
wiceprezes S. O. L. Malicki, jako przewodniczący, S. O. T. Be-
larski i S. O. D-r L. Uworzak jako głoszący w sprawie
konfiskaty Nr. 263 czasopisma pt. „Dilo“ z daty Lwów, dnia
1. października 1934. do Sygn. VI. 1. Pr. 516/34, na posiedzeniu
zwołanym w dniu 6. października 1934 r. po wysłuchaniu zdania
Przewodniczącego Sądu okręgowego we Lwowie, postanawia: uznać
za nieważliwą dokonaną dnia 1. października 1934. przez
Sąd okręgowy grodzki we Lwowie, konfiskatę czasopisma pt.
„Dilo“ Nr. 263 z daty Lwów, dnia 4. października 1934. zawierającą:
1) w artykule pt.: „Znowu zmięszczenie ukraińsko-
języcznego atenu“ w całości wraz z tytułem 2)
w artykule pt.: „Nowyny“ w ustępie od słów: „czytacz“
do słów: „presy“ — znaną występkę z art. 170 k.
k. art. 222 § 1 zniszczenie całego nakładu i wydatki

w myśl §. 493 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania
tego pisma drukowego. Zarazem wydaje się odpowiedzial-
nemu redaktorowi tego czasopisma nakaz, by orzeczenie
niniejsze umieścić bezpłatnie w najbliższym numerze
i to na pierwszej stronie. Niewykonanie tego nakazu
pociąga za sobą następstwa przewidziane w § 21 ust. druk.
z 17/12 1862. Dz. p. p. Nr. 6 ex 1863 tj. zasądzenie za prze-
kroczenie na grzywnę do 400 zł. Uszczególnienie. Ogłoszenie
drukem wymienionych wyżej artykułów ma na celu sze-
zczenie fałszywych wiadomości o rzekomo tragicznej suta-
cji nauczycielstwa ruskiego w Polsce, a które to wia-
domości mogą wywołać niepokój publiczny. Według §§. 492,
489 493 p. k. oraz §§ 36 i 37 ust. pras. jest zatem powy-
ższe postanowienie uzasadnione. Przewodniczący: L. Ma-
licki w. r. Protokulant: Wolański w. r. Za zgodność: Jano-
wicz Lina sekret.

тих національних станид. Поза СС. Службінцями ведуть у нас ще захоронки в кількох місцях: і інші жіночі чернечі громадження, а подекуди також світські учительки. Але всього того рішуче за мало.

Писати читачам „Діла“ про пагу і значіння захоронки та їх роль в національному житті не приходить. Це річ вадто відомі, аби їх треба було розяснювати інтелігентним людям. Всеж таки апертаємо нині увагу, кого слід, на цю закладену ділянку нашого життя і на потребу поширити сітку українських захоронок не тільки по всіх містах і містечках, але й по більших селах нашого краю.

А поведи працю в напрямі поширення й розбудови сітки українських захоронок не так то легко — і тут саме розгортається вичне поле праці перед усім нашим громадянством, зокрема перед нашим духовенством. Скільки то засібних, а безділних полуж чи взагалі старших людей моглоб у нас записати своє майно на приміщення

захоронки, якої вихованки зберігатимуть по всі часи вичну пам'ять по фундаторах! Перекопати тих людей про потребу й пагу такого легату — ось завдання українських тямучих громадян. Гадано, що при добрій волі можна неодноразово в цьому напрямі аробити, не занебачуючи очевидно і пропаганди серед широкого загалу в справі закладання й будови захоронок спільним громадським коштом.

При цій нагоді ще одна увага. Думаємо, що захоронку під проводом світської людини легше ввести в життя з уваги на звичані з цим дельнікі кошти (захоронку під проводом черниці треба матеріально як слід забезпечити). Натомість захоронка під проводом черниці в твором без сумніву превалішим. Це повинні мати на увазі всі ті, хто думають оснувати у своїй місцевості отсю переважну станицю для виховання молодого покоління і поведи справу так, як на це дозволять їм місцеві обставини! — найважливіша річ — матеріальні засоби.

Польща й охорона меншин.

У німецькому щоденнику „Дойтше Рундшан“ у Бидгощі (Бромберг) появилася під пошним заголовком стаття д-ра У. Руксера, яка подає такий знаменитий історичний матеріал і так логічно протиставляє польському становищу у меншинній справі, що вважаємо за доцільне майже в цілості перекласти її. З інших оглядів з'являємо, що та стаття не була польською цензурою сконфіскована.

Відмова польського міністра закордонних справ від договору про охорону меншин є останньою точкою тої лінії, якої Польща трималася весь час від мирової конференції. На драматичному засіданні конференції 31. травня 1919 Падеревський відкинув проєкт охорони меншин як чуже вмішування у внутрішні польські відносини. Таке саме становище зайняв польський меморіал до комісії для нових держав, з 16. червня 1919. Завжди мотиви ті самі, як їх тепер подає міністр Бек: міжнародна охорона меншин означає виняткове відношення супроти держав, обтяжених тією охороною; крім того вона непотрібна, тому, що польське законодавство цілком вистачає. Польща переконана, що в цій справі веде подібну боротьбу за рівноправність, як Німеччина у справі роззброєння. Це пояснює пристрасність, з якою цю справу розглядають у Польщі. І справді, проти вимоги загального поширення охорони меншин

не можна піднести ні одного слушного аргументу. Однак річевий і правний стан тої справи зовсім інший, ніж у справі роззброєння.

Роззброєння накинута Німеччині з запереченням щодо загального роззброєння. Німеччина мала стати лише прецедентом, отже вона мала дати собою початок до загального роззброєння. Меншинний договір підписав Польща серед цілком інших обставин. На застереження, які у цій самій справі зголосив Братіану, 31. травня відповів в імені союзників Вільсон таке:

„Прому взяти під увагу, що п. Братіану залишає на боці факт, що він домагається тут санкціонування передачі поважних територій, які Румунії призначено у наслідок спільної перемоги нашої зброї. Отже маємо право сказати: коли ми погоджуємося на ту передачу земель, то маємо право настояти на деяких умовах мира“.

МИ КУРЦІ ГОРДІ

з незрівняної якості рідної продукції

ПАПЕРЦІВ і ТУТОК КАЛИНА

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 14. ЖОВТНЯ 1934.

МИХАЙЛО ОСТРОВЕРХА,

2)

Фльоренція.

(Із подорожнього записника.)

Б у Санта Кроче гріб-монумент гуманіста Леонарда Бруна, роботи різьбяря В. Росселліна. І це найкращий, із поміж гробниць, твір ренесансу. Тут є теж ті славні фрески Джіотта (XIII.—XIV. вік) (у двох каплицях: Перуцці і Варді), в яких мистець покинувши свого вчителя Чімабує, починає новий напрям у мистецтві. Віля цієї церкви є й монастир Санта Кроче, тепер музей. Повкола радісні портки ренесансу, з кінця XIV. в. Дешо захистної, сонцем наповної зелені. А у глибині, мов пісня сонця весняного Каплиця деї Пацці: твір Брунеллеска. Архітектура: соняшна, широка віданом, ясна, чуєте її, мов живу гучність красуні. Ваня — другої такої важко знайти.

Переходите до монастиря св. Марка: там проживав довгі роки в небо заслуханий брат Беато Анджеліко; там горів від науки Христа чернець Джероламо Савонарола.

По дорозі розглядається і приглядається місто, його мешканцям. Це місто так і зашишилося у своему характері ренесансовим. Вікна, двері вперто, гордо, але тепло примовляють до вас архітектонічною мовою Брунеллеска. Такі й мешканці: гордовиті, але усміхнені, якимсь повагом ходять і розмовляють. І на тілі портків на майдаві Аппунціати, де в кожній міжарці бачимо гвір із терракоти Деллі Роббіа.

Монастир св. Марка. І знову довкола широкого подвір'я портки, що мов гірляндами своїми ренесансовими арками сонце закошувать. По середині — величезний і широкий кипарис: його темна зелень у цьому сонці нагадує тишу, яку мав після бурхливих літ Савонарола.

Заходите, праворуч, до великої сали, де зібрані майже всі твори Фра Беата. Якій він таке

створив. Супокілі! Легкий, ясний, побожно колоритом мистця розсіяний супокілі! Фра Анджеліко так глибоко поринув у блаженне майбутнє, що ви на його пензлю глядите, як на жарт неба. Виразно чуєте, що золоті простори, в яких з'являється слава „Зоряна Мадонна“, сяють у цінніших частині вашої істоти.

Колиж підете по оходах угору — тут зрозумієте чому Фра Беато, заки починав малювати, молився, постив: тут, серед його творів, душа може обійтися без тіла. Сходами виходите на захистний коридор. Перед вами на отині великий фресок: Благовіщення: похила постать янгола, з якого очей бє трояндо-рожева ясність просторів і впливається у зливовані очі Марії, що у трояндо-рожевому хитоні.

На коридорі є ще інші два фрески цього ченця-мистця.

Б тут у мавастирі сорок дві келії. Нижньві двері. Келія маленька: ліжко, столик, клячник. Три, найбільше чотири кроки зробите по келії. Маленьке віконце, на пів метра високе, в горі аркою заокруглене, закратоване. Омі віконця глядять на соняшні портки, інші на вулицю. У кожній келії один фресок Фра Беата. Всі фрески — фрагменти з життя Христа, переважно страсні, то воскресні. Ось, у першій келії з ліва: *Noli me tangere*. Мадонна серед квітів, сама мов запах їх, простягає руки до Христа, ще раз хоче вплелати косами ноги Христа. Та воскреслий Христос: *Noli me tangere!* — як шум пальм і кипарисів.

І так від келії до келії, від фреска до фреска: цей довгий дев'ять років тут жив і в містичній екстазі творив Фра Анджеліко.

Келії Савонарола — перша більша, друга і третя маленькі. В першій — столик, на який падає світло з закратованого вікна, що глядять на городень з кипарисом. У кутку, в першій кімнаті, крісло ченця, над ним шапка, де бачимо останки його волосіння і раси і хрест — Розп'яття — і клячник. Третя кімната малесенька спалня. Тут бачимо подианале Розп'яття, твір Фра Анджеліко з яким Савонарола його проповідувати.

Отже компетентна думка, яка повторюється у вступі меншинного договору, не та, що охорона меншин є протипагою для прилучення шин була тим єдиним маркотником. Охорона меншин хотіли себе перед самими собою виправдати за порушення права самовизначення. Лише тіною, щоби нею підтримувати новий лад з Європі. Отже охорона меншин не є припадком винаходом конференції, лише стоїть в навісному органічному зв'язку з устійним станом. Тому справді не можна казати про якийсь односторонній обтяження Польщі. Той зв'язок з територіальним питанням являється собі та кож виразно в рішучих годинах у самій Польщі. Коли версайські договори були предметом нарад польського союму, була гостра опозиція проти меншинських договорів. Однак висок соймової комісії встали стверджували необхідність покласти підпис під тими договорами, аргументуючи в той спосіб:

„Колиб Польща не хотіла прийняти обов'язань, які на неї накладують союзи і приязнені держави, то цим фактом вона поставила себе поза скобкою союзників, які одночасно заклали договір з Німеччиною, і вона не моглаб виводити для себе ніяких прав із тих договорів“.

В той спосіб сам польський парламент ствердив, що з запереченням меншинних договорів відпадо би єдине оправдання нинішніх границь Польщі. Висновки для проблеми реалізації — аж надто очевидні.

Так само погано стоїть справа з другим польським аргументом, що охорона меншин зайва тому, бо польське законодавство дає достаточні гарантії. Вправді це дійсно так, що у польській конституції знаходяться подібні засади, як у меншинних трактатах. Але на жаль цього мало, тому, що бракують виконавчі закони. Також польські ачені признають це. І так професор Старжевський зі Львова пише у часописі для східного права 1929, на стор. 29 таке: „Конституція стверджує свою єдність“.

На одну мить задумується в цій келії: рефлексима переходять дві постаті: вершок аскетичної багноті вісупиття і бруд, аморальної моралі — пав Олександр VI. Вердикція і вершок релігійної чистоти, запалу у вірі Христа чернець Джероламо Савонарола. Осьголі думає: як згадає так Олександра VI., то чим мі бути палким Савонарола іншим? Його мусіли спалити. Та чи пішов він у пекло, як... вретик? Здається, що ні! Во вже за папи Юлія II. Рафаель малює Савонарола у Ватикані в Станцах у небі.

І в двох келіях Коєми Медічі Старого бачимо два фрески Фра Беата.

Сходжу вниз. Іду в другий городень, побіля за часів панування Лйоренца Маніфіка клячник тут життя: ренесанс буз у всієї потугі: Веррокіо, Леонардо, Гірляндайо, Боттічеллі, Мікеланджело, Поліціанно, Джоттіанно да Сан Галліо і багато інших. Одно з тих часів тут не береться жити брязкіт водограю, який у своему гомоні ладно неодноразово переповідає з того далекого віку мов платоністів.

Тут близьенько є рефектар, у якому бачимо великий фресок Гірляндайо — Останній Вечер. Він прийняв за Вечері обняті дивним неспокійним Лип Христос і Юда знають усе. Юда сидить переді, на першому плані. На дворі, крізь арку отвори вгорі, небо в зелені прихорощилося, то і полети пташині. На вікні падає квітчає твоя простір. Гірляндайо бере в Мазаччіо цей шматок краєвид, чи, краще, яболовид.

Сонце таки зашпидко хоче заходити. Ви тіліб, щоб день аупинився, хоч іще на годину, деє на причілку якоїсь палати, щоб задлялася забувся в сивій мармурі черков, у могоїній сирині фльорентійських палат, або хоч в очат оми тутешніх красуні.

Ці жінки, щось немов наші, українські тили, легко вистають їм виліти. Чи не виліти нашої раси! Часи невідільництва. За часів ренесансу рт наші дівчата-рабінні мали першество, бо були охайні і пошумні.

(Далі буде)

впливність супроти звичайних законів: але сенсу (наслідки), які випливають з цього факту, не мають ваги". Навіть польський сенс і протизаксхорони меншин, К. Керський, пише так у своїй великій книжці: "Охорона прав меншин в Польщі" (стор. 293):

"Прийняття конституцією постанов про охорону меншин само собою не забезпечило меншинам прав, дійсно належних їм. Закони і законні розпорядки не все можуть гармонізувати з конституцією".

В той спосіб порушено найосновнішу точку. Бо коли суди не є покликані до того, щоб перевіряли конституційність законів, на практиці численні конституційні постанови не мають ваги. Той стан став причиною, що меншини в численних випадках, не маючи можливості перевести свої права законодавчою до-

рогою, були змушені йти на допомогу меншини до міжнародної охорони. Практика показала (деякі приклади напр. Міжнародного Трибуналу у Газі), що справді деякі закони чи розпорядки йшли в розрив з охороною меншин.

Тому, що все це єсть однакова доля в Польщі, як поза нею, річ іде у Женевському випадку про щось загальніше. Момент був пригрозий для того, з одного боку через відсутність Німеччини з другого через прийняття Совітів. Річ іде про слово велику, про повне скасування всякої міжнародної охорони меншин...

НЕ ВІДКЛАДАЙТЕ

сплати своїх зобов'язань супроти „Діла“ на пізніше, тільки вирівняйте негайно ваш довг і ширіть „Діло“ в крузі своїх знайомих!

У розгарі громадських виборів.

ВИБОРЧІ РЕЧИНЦІ.

у Вістнику Заксхор Р. П. ч. 84 з 25. вересня п. р. оголошено під п.з. 760 розпорядок міністра вн. справ з 18. вересня п. р. в справі виборчого регуляміну до громадських рад на території всіх чотирьох галицьких воєвідств та воєвідств поморського і познанського, який вхвалено в „Свободі“ ч. 38 з 7. п. м. разом з поясненнями і візирями ред. Вол. Целевича і який пояснює окремою відбиткою. Цей відбитку від наголосом „Виборчий регулямін до сільських громадських рад у Галичині“ можна набути в Народній Канцелярії, Львів, вул. Підвалів 7, III. поверх, в ціні по 30 сот., а почтровою пересилкою 45 сот. і вона повинна знайтися тепер в руках кожного сільського політичного діяча, що досі ще її не має.

Не буду тут торкатися цілості повного виборчого регуляміну, а хочу тільки пригадати щось з виборчого поступування, що має під собою пору велике практичне значіння.

Перед тим, як заряджено вибори до сільських громадських рад на терені Галичини, відбулися в Варшаві наради заінтересованих воєвідств в міністерстві внутрішніх справ, де обговорено виборчі інструкції для старостів. Швидко опісля воєводи у Львові, Станіславові, Тернополі і Кракові зарядили в дні 30. вересня п. р. переведення виборів до громадських рад по селах і малих містечках, де ще обов'язує давній галицький громадський закон з 1866 р., очевидно зі змінами, що їх увели пізніші галицькі закони і польський самоуправний закон з 23. березня 1933 р. Від дня 30. м. м. існує вже у нас т. зв. виборчий календарик, де подані речинці, у яких найпізніше мають відбутися виборчі чинності, передбачені виборчим регуляміном. У перших днях п. м. відбулися у кожному з галицьких воєвідств збори повітових старостів, де обговорено справу громадських виборів і намічено виборчу тактику. З терен старости скликали в себе сесії вітій і громадських писарів, дали їм там усні речинки в виборчих справах і виборчу машину виставили в рух.

Тому, що у пресі не оголошено виборчого календарика, уважав я за краще поінформуватися особисто у тернопільського старости п. Малицького, головню щодо часу оголошення вітій виборів по громадах і часу самого голосування. Найважливіший з усіх речинців є день оголошення в громаді виборів, бо тільки сідуючого дня по дні оголошення в громаді виборів можна зголосити на руки предсідника громадської виборчої комісії листи кандидатів на радних і на заступників радних письменно

або усно до протоколу. Тогож дня — себто сідуючого дня по оголошенні в громаді виборів — викладається у виборчому льокалі всі виборчі списки (листи) до перегляду виборців і розпочинається триденний час до вношування рекламаций, що їх полагатиме невідкладно сама громадська виборча комісія. На осн. постанов виборчого регуляміну віт має оголосити вибори у спосіб, практикований в громаді — напр. устним оголошенням під церквою — а крім цього вишішенням оголошення перед льокалем громадського уряду на час трьох днів. У цьому оголошенні подається день зарядження виборів, число мандатів, що припадає на одну громаду, число виборчих округів і припадаючих на них мандатів у випадку поділу громади на виборчі округи, виборчі льокалі, повний склад громадської виборчої комісії, місце, день і годину вилчення виборчих списків, речинка вношення рекламаций, прізвища представників усіх комісій в подинних виборчих округах і льокалі тих комісій, число виборців, що мають підписати листу кандидатів, акцій місце, день і годину голосування.

Буде правилом, що по селах не буде поділу на виборчі округи і там буде лише одна громадська (гміна) виборча комісія та один виборчий льокаль. Тільки в дуже великих громадах з числом виборців дуже значно понад одну тисячку, де буде звичайно 30 мандатів, старости поділять громаду на окремі виборчі округи. Таких округів мусить бути при 30 мандатах найменше 10 (десять), бо одна виборча округа на селі може мати один, два, а найвище три мандати. Очевидно мусить бути також саме число окремих виборчих комісій — тільки для переведення голосування — і тільки виборчих льокалів, а утворити на селі такий великий виборчий апарат не буде так легко.

Виборчий регулямін з 18. вересня п. р. постановляє, що між днем оголошення віт виборів у громаді і днем голосування мусить бути найменше 11 днів, а тимчасом може він бути і довший. Цього тижня вітій висіють списки виборців, які найпізніше до 15. п. м. мають бути в старості. Там їх переглянуть і вирішать, чи громада має творити одну виборчу округу, чи буде поділена на більше число округів і скільки мандатів припадає на кожну округу, що має творити одну суцільну територіальну цілість. Тоді для кожної округи віт виготовляє з головної виборчої листи окрему виборчу листу і передає її предсідникові комісії даної округи. Звертаю при цьому увагу, що в громадах з більшим числом округів, листу кандидатів зголошується тільки в головній громадській виборчій комісії, яку регулямін називає гмінною, а всі інші громадські — і тільки гмінна виборча комісія полагатиме виборчі рекламаций.

Супроти скомплікованої техніки і навалу праці староста з перевіркою виборчих списків не будуть з правилами готові перед 21. п. м. Тому оголошення віт виборів в громаді буде майже всюди між 21. і 28. п. м., або і до кінця п. м., а термін голосування буде тоді назначений на перші дні листопада до половини листопада п. р. На цьому і скінчилась би виборча кампанія по селах вибором солтисів, а по кількох тижнях — вже десь з кінцем п. р. або з початком 1935 р. переведено би вибори до волосних рад.

День голосування навіть у громадах той самої волости може бути ріжний, а то тому, щобі всіди дати виборчим комісіям поліційну асисту.

Відносно свободи передвиборчих зборів — існує вона від 30. вересня п. р. до дня голосування і зборів по селах в замкнених льо-

калях у справі громадських виборів не треба зголошувати в старості чи на постерунку поліції.

У воєвідської влади інтервеніювали представники Української Парл. Репрезентації і УНДО в справі законного переведення громадських виборів. Політична влада обіцяла це зробити, а як справді буде на ділі — побачимо. Про есентуальні виборчі надужиття треба негайно доносити до нашого повітового провсту, до Народньої Канцелярії у Львові, вул. Підвалів 7 та подавати до відома нашої преси.

Виборчі акції по селах вже розпочалися. Не всюди однак має вона відповідний розмах і тут то там видно за мале ще заінтересування виборців. Це поле праці громадських виборчих комітетів, які повинні бути в кожній громаді. Очевидно конечною річю є об'єднання всіх українських національних елементів у селі і виставлення одної листи кандидатів при строгому задержанні всіх формальних вимог виборчого регуляміну. Кандидатами повинні бути тільки розважні люди, що мають на дуі добро громаді і нашого народу. Треба завжди пам'ятати, що громадські вибори є підбудовою волосних, а даліше посередньо і повітових виборів і цієї обставини нам ніяк легковажити не можна!

Щодо числа кандидатів, то вказаним є ставити лише таку скількість $1/4 - 1/2 - 3/4$ загального числа мандатів, яку власними силами можна вибрати. Повне число кандидатів можна би зголошувати тільки там, де число українських виборців вносить понад 80 пр. Інакше буде шкідлива у висліді розтіг голосів. Треба заздалегідь перевести відповідний поділ виборців, щобі кожна частина голосувала солідарно на одну четверту частку радних. Дещо інакше буде у великих громадах, де буде багато виборчих округів. Там можна голосувати тільки на одного кандидата. Зрештою подробиці подані у виборчому регуляміні.

Ще кілька слів про т. зв. виборчі компромиси з виборчими польськими народностями в національно-мішаних громадах. Заключення такого справедливого компромісу не буде для нас ніяким національним злочинном, якщо ключ розділу мандатів відповідатиме чисельному відношенню даної народности в громаді і якщо друга сторона не буде мішатися до осіб наших кандидатів. Тоді зголошується дві листи кандидатів — українську і польську, — що разом обі мають таку скількість мандатів, яка припадає на громаду. Якщо ті обі листи будуть однаково важкі — голосування не буде і вийдуть всі кандидати обох лист. Не буде теж голосування, якщо буде тільки одна спільна важка листа кандидатів.

В головні м. р. і в травні п. р. мали ми вибори до міських рад в Галичині, що на загальні випадки для нас дуже некорисно, не тільки тому, що були уневажнення наших лист кандидатів у багатьох округах та що були і виборчі зловживання, але теж і тому, що ми були зовсім практичні. Досвід з останніх міських виборів хай для нас буде наукою для кращого і успішнішого переведення теперішніх сільських громадських виборів!

Д-р Степан Біран.

ПОДорож мін. ІДЕНА до СКАНДИНАВСЬКИХ ДЕРЖАВ.

ЛЬВІНДОН, 12. 10. ПАТ. Мін. Іден виїхав з Львовом до скандинавських держав.

В АСТУРІ 200 УБИТИХ.

МАДРИД, 12. 10. ПАТ. Щоденник „Ель Діа“ повідомляв, що в баг в Астурії полягло 200 людей.

Оказійна продаж — флякеля на біллі 0-65, баталіна 1-80, штуркси і бархани за безцін купити у **БЛАВАТНОМУ БАЗАРІ** ГАНДЕЛЬМАН, — Львів, вулиця Боїмів ч. 12.

ДЛЯ ОДНОГО НАРОДУ — ОДНА ЛІТЕРАТУРА НА МОВІ

Хто хоче навчитися доброй української літературної мови, хто хоче пізнати історію своєї мови, хто хоче дознатися, як де говорить український ларі, ТОЙ МУСИТЬ ПЕРЕПЛАТИТИ НА 1934 РІК

Науково-популярний місячник „РІДНА МОВА“

— Головний Редактор і Видавець проф. д-р ІВАН ОГІЄНКО. — ПЕРЕПЛАТА: 6 зл. річно, 3 зл. піврічно, 1.60 чвертьрічно. За границею: в Європі 9 зл., поза Європою 2 амер. долари. Зразковий число 50 гр. Конто чекове П. К. О. число 27110. — Адреса Редакції в Адміністрації: Warszawa, ul. Stalowa 25 m. 10.

Як додаток до „Рідної Мови“ виходить тримісячник „БІБЛІОТЕКА РІДНОЇ МОВИ“. — Переплата: 3 зл. річно; за границею: в Європі 5 зл., поза Європою 1 амер. долар

ДЛЯ ОДНОГО НАРОДУ — ОДИН ПРАВОПИС!

Тайна торгівлі людьми
Нині прем'єра у Великій Театрі
„12.000“
сензаційна п'єса Бруно Франка
Режисерія Р. Невіровича. — Декорації Отто Ренс.

Останній раз величаву гру в Театрі Рівнобордостей
найактуальніші життєві проблеми
„Дівчата в одностроях“
Зворушлива п'єса Хр. Вінслю.

Передвиборчі наради.

НАРАДИ ДЕЛЕГАТИВ СУДОВОЇ ОКРУГИ В БОЛЕХОВІ.

В дні 8. ц. м. відбулася в Болехові нарада делегатів громад, що організовані в Повітовій Народній Комітеті УНДО в Болехові. Завдяки праці голови Повітового Народного Комітету О. декана Сухого явилися представники всіх громад; зокрема треба в признанні піднести факт, що не бракувало майже нікого з наших священників на цих зборах.

Реферат про наше політичне положення і про вибори виступив посол Дмитро Великанович.

По рефераті виявилася жива дискусія, в якій брало участь багато учасників. Пояснення давав О. Сухий, О. Штайден та посол Великанович.

Перед закінченням ухвалено одноголосно резолюції, в яких висловлено: 1) довіра правдові УНДО та Української Парламентарної Репрезентації, яка гідно й овісно боронить прав українського народу; 2) подяку пос. Великановичеві за його совісну й успішну працю. В подальшій резолюції візвано наш провід до поборювання партійних спорів та до злуки всього нашого громадянства для успішної боротьби за здійснення змирань українського народу. В останній резолюції нарада візвала всіх наших громадян по селах взяти активну участь у громадських виборах та доложити всіх зусиль, щоб вийти переможно з виборчої акції.

На закінчення присутні дістали від проводу інформації про виборчий регулямін та про інші громадські справи.

НАРАДА У СКОЛІМ.

Дня 5. ц. м. відбулася у Сколім нарада в справі виборів до громадських рад. Прийнятих було ок. 50 делегатів. З причини короткого ча-

су не могли дістати на час повідомлень про нараду дальші громади й тому учасників було менше, як звичайно.

Реферат про наше політичне положення виступив пос. Дмитро Великанович, реферат про вибори до сільських громадських рад д-р Степан Біляк. До обох рефератів виявили присутні багато зацікавлення і перевели річеву дискусію.

На закінчення п. Марцінків запропонував зібраним висловити довіру Українській Парламентарній Репрезентації і проводові УНДО та подяку послові Великановичеві за реферат. Внесення це пройшло одноголосно.

Еспанія успокоюється.

ЛЬОНДОН, 12. 10. ПАТ. Райтер повідомляє з Мадриду, що на основі поголосок б. прем'єра Азана, арештованого військовою владою в Барселоні за участь у катальонській змові, випуще-

Український народ! Пам'ятай, що від Тебе залежить національна свідомість наших братів на далекому Сході і Заході, тому шли датки і дарові книжки на адресу Т-ва „Просвіта у Львові“.

Загострення совісько-японських взаємин.

Совітський уряд оголосив амніст не між Совітами і Японією в справі східно-китайської залізниці. В японській ноті з 4. вересня вказано на те, що совітських громадян арештували на основі манджурських законів і що японський уряд не може давати ніяких приказів суверенному манджурському уряду. Далі опрокичено закид, що японська преса веде кампанію проти Совітів. Вкінці нота покликуються на внаслідок залізничних замахів і зазначено, що численні арештування совітських громадян були легальним розпорядком.

В совітській відповіді з 5. жовтня п. р. сказано, що найбільше репресії зазнали совітські громадяни. Про вороже відношення Японії до Со-

50-ті роковини закону про розводи.

ПАРИЖ, ПАТ. Цього року припадають 50-ті роковини обов'язуючої сили закону про розводи, який ухвалили у Франції 27. липня 1884 „Інтрансіжан“ подає при цій нагоді цікаву статистику розводів. У першому році після введення цього закону було 1657 розводів. У другому році зросло розводів вже до 4123. В 1912 році розводів 16723 подружжя. Під час війни розводів зменшилися. В 1915 році розводів лише 1952 подружжя. В 1919 році дали 19465 розводів, а в 1920 році 41279, в 1927 році 21392, а в 1931 році 28505.

Тепер навіть ліберальна преса та радикальні посли а парламентарної трибуни накликають, щоб зробити кінець розводівій пошесті, яка довела до того, що французький наріз пошесті вигибає.

ВИ НЕ МУСИТЕ ПІДПИСУВАТИ ЗАЯВУ НА ПОЗИЧКУ РІДНИЙ ШКОЛІ, ЯКЩО ВПЛАТИТЕ ВІДРАЗУ ГОТІВКОЮ.

во на волю. Однак ця вістка офіційно не затверджена. Тутешні політичні кола кажуть, що генеральний страйк скінчиться в найближчі дні. В Мадриді панує майже повний спокій. Революціонери ставлять тільки спорадичні острі в Астурії. Овідео обомбардували урядові літаки. На терені цілої Еспанії тривають далі дрібні сутички між революціонерами і урядовими військами.

вітів свідчить заява японського міністра військових справ. Совітський уряд звинувачує всі відповідальність за нову політичну ситуацію в справі східно-китайської залізниці на уряд японський, який санкціонував всі порушення совітських прав. Вкінці совітська нота стверджує, що японський уряд, арештуючи совітських громадян, порушив міжнародне право.

МОСКВА, 11. 10. ПАТ. Оголошено намір укласти між японським міністром закорд. справ Протога та совітським амбасадором в Токіо Юренізом у справі арештування совітських залізничників у Манджурії офіційно тутешні дипломатичні кола як позначку нового напруження совісько-японських взаємин.

Тайна н мецько-японська умова.

Покликаючись на „Івнинг Стар“, совітська преса повідомляє, що між Німеччиною і Японією ставала тайна умова на 5 літ. Згідно з тою умовою Німеччина вислала до Японії 600 підлоців і

механіків як інструкторів. Совітська преса звинувачує вправді деякі сумніви щодо поданої п'єси, але думає, що дещо правди в тієї вісті му-стї бути.

Дня 14. жовтня 1934 р. в салі Державної Гімназії при вул. Льва Сап'їги ч. 14.

уладжує Т-ВО „УКРАЇНСЬКА ЗАХОРОНКА“

І. Великий Дитячий Ярмарок

з багатомірною і несподіванкою для молодих і старших. На ярмарок віджають усі українські фірми, які готували великі несподіванки для дітей. Закупите все що бажаєте. — Заповищений приїзд манджурського цирку, катаринки і інші цікаві видовища. Спішіть всі, а не пожалуйте! — Наші малі купці ждуть на вас. Музика. Початок в год. 2. в пол. Буфет на м'сці

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 14. ЖОВТНЯ 1934.

ЕРВІН РОЗЕНБЕРГЕР.

Один золотий волосок.

У пісявоєвних роках у Константинополі збралась маса російських утікачів. Були це чоловіки й жінки, що після революційного перелому не хотіли більше жити у батьківщині або не могли і втікали що-сила, щоб найти у Константинополі захист, на довгий або короткий час.

Були між ними емігрантами люди, що бачили кращі часи — князі, графи, вищі старшини, колишні багатії та всілякі представники влади.

Одного дня — а було це в соняшний весняний день 1921 р. — в обідній порі ввійшов до скромного ресторану молодий брюнет. Ресторанник, хоч і мав скромний вигляд зверху і містився на одній бічній вулиці від головної Перл, славився доброю кухнею і був досить відомий.

Власник ресторану походив десь зі Сходу і його жінка вміла прилаштовувати страви так смачно, що мав він у себе гостей із найкращих кол. земляків і чужинців.

Згаданий нами молодий брюнет, що сів за чистий стіл був перс, торговець килимами. Приємний зверхній вигляд, володів усіма європейськими і східними мовами, багатий з його манер видно було, що знав він західні форми доброго тону.

Подивившись йому вупу. Перс глянув бистрим оком на тарілку, якби хотів її передіравити, набрав на ложку кип'ятку — наче який чорничник

чудесну рідину, або дослідник, що шукає скарбів.

Кивнув на послужницю, але так дискретно, що ніхто навіть не замітив цього. Говорив так тихо, що кельнер мусів нахилитись до нього.

— Будь ласка, покликайте мені господаря. Господар підбіг негайно, задоволений, усміхнений.

— Будь ласка — сказав до нього пошепки торговець килимами — сідайте на хвилинку при мому столі. Я хотів би вам задати одне питання, дуже для мене важке. Та ви не рухайтеся і не змінюйте свого голосу під час розмови, навіть якби мого питання вас здивувало.

На здоровому обличчі господаря можна було замітити велике здивування. Він знав перса як людину, що мало говорить і скриту. Перс спитав:

— Отже обіцяєте мені сидіти зовсім спокійно?

— Алеж зовсім ясно!

— Будьте добрі сказати мені, звідки той волосок? — і показав пальцем на беріжок тарілки.

Господар поблід. Його усміх щез. Він зробив мимовільний рух, якби хотів утікати до кухні, але молодець поклав йому на плечі свою руку.

— Сидіть тихо... Ви ж обіцяли мені!

Золотий волосок відблискував у сонці, якби дразнив обох цих чоловіків: один споглядав на нього вглядаючи свої очі, другий відвертався від нього, якби ображений у своїй честі власника ресторану.

Коли господар хотів виправдатись, гість перебив йому чечмо:

— Ви не розумієте мене. Я зовсім не є обурений. Ані мені в голові. Я тільки хотів би знати, до якої жінки належить цей волосок.

І тоді, як господар почав думати: як би це могла бути причина такої розмови, молодий перс надалі придирлявся осяеному волоску. Дивився, якби це був золотий шнур аудки, якою він надаремне пробував витягнути з глибоких морі дорожочинність.

Пригода була проста. Молодий перс заховався нестямно від першого погляду у золотому волоску. При допомозі господаря він відкрив без труднощів причину цієї історії. У ресторані поміщицею кухарки була одна російська дівчина незвичайної краси; вона як попелюшка сиділа десь у кутку кухні.

Був це час, коли дами з високого шляхетського роду з колишньої царської імперії приїмали в Константинополі всяку працю, щоб заробити на хліб. Можна їх було найти по барах, дукорнях, навіть у приватних хатах як служниці.

Перс був щасливий, коли довідався, що це золотоволоса кухарка була інтелігентною думою з аристократії. Виявилося, що крім зверхніх фізичних прикмет мала вона ще й інші прикмети владі. Молода дівчина агодилась покинути посаду кухонної поміщиці і стати в нею доу у багатого перса.

Весілля відбулось в окремій кімнаті того самого ресторану. Крім шлюбної пари тільки господар знав тайну їх знайомості. Під час вечері сказав він тільки тихцем до молодого:

— Уважайте собі, які страшні наслідки мають наша подія для мого інтересу, якби гості мого ресторану довідались, що у зупі можна носити таку жінку.

Перекл. аб.

КАЛЕНДАР

КРИНИЦЯ

це книжка, яку мало Вам раз перечитати і відложити. Ви му- сите хоч-не-хоч вертатись до неї багато разів

Виборчий регулямін.

До Краєвої Народньої Канцелярії закликає мити замовлень з ріжних сіл в краю на окремі примірники виборчого регуляміну до сільських поміських рад, переданого по українськи В. Десевичем. Цей регулямін у Львові вже вичерпаний і тому замовляти його треба лише в Канцелярії Повітових Народніх Комітетів або у місцях довіря УНДО по повітах.

По Повітових Народніх Комітетах в також дуже обмежене число регуляміну, а регулямін, у увазі на його складність, повинен бути в кожній громаді, бо без цього просто неможливо провести вибори. Всеж, коли би в якомусь Повітовому Народньому Комітеті після задоволення потреби

повіту були зайві примірники регуляміну, то просимо не притримувати їх у себе, а негайно відіслати до Краєвої Народньої Канцелярії. З другого боку, коли ще де бракує регуляміну, то просимо негайно прислати замовлення. Коли замовлень вплине більша кількість, то видрукуємо другий наклад регуляміну. З уваги на великі кошти друку чергові замовлення можуть бути лише за таку кількість, яка буде заплачена, себто, якої справді потрібно. Рівночасно просимо надсилати належність за одержані досі примірники регуляміну.

КРАЄВА НАРОДНЯ КАНЦЕЛЯРІЯ.

Великі демонстрації проти Італії.

ШЕ ОДНА ЖЕРТВА АТЕНТАТУ.

МАРСЕЛЬ, 12. X. ПАТ. У шпиталі померла одна жінка, ранена підчас атакату на короля Олександра.

РУМУНСЬКИЙ КОРОЛЬ НЕ ПОЙДЕ ДО ПАРИЖА.

ПАРИЖ, 12. X. ПАТ. „Фінансова й економічна агенція“ повідомляє, що румунський король Карло не поїде з офіційною візитом до Парижа мовляв тому, що тепер оголосив жалобу по королеві Олександрові.

ВИСВІТЛЮЮТЬ ФІЛЬМИ ПРО ВБИВСТВО КОРОЛЯ.

ЛОНДОН, 12. X. ПАТ. Всі лондонські кіно висвітлюють фільми про трагічні події у Марселі. Справді французька влада сконфіскувала фільми в Ле Бурже, яку накрутила „Брітіш Гемонт“ перед відлетом до Лондону, але згодом вдалося вирубати Парамант: перестав фільм у Лондоні про атакат у Марселі. Цей фільм присвячує пресі цілі статті.

КОРОЛЬ ОБЕДИНИТЕЛЬ

БІЛГОРОД, 12. X. ПАТ. На засіданні Народнього Зібрання рішено назвати покійного короля Олександром I. Обединителем.

ДИМІСІЯ ЮГОСЛАВЯНСЬКОГО УРЯДУ.

БІЛГОРОД, 12. X. ПАТ. Після присяги королю Петрові II прем'єр Узунович зголосив зміну цілого кабінету. Ресенційна рада рішила, щоб кабінет поладнував далі свої справи.

ПОХОРОН КОРОЛЯ.

БІЛГОРОД, 12. X. ПАТ. Після приїзду тіла короля Олександра до Білгороду в неділю або понеділок, тіло виставлять на три дні у великій залі королівської палати. Короля похоронять в Салану, 80 км. від Білгороду в королівським кладовищі.

ЖЕ ЗДЕМАСКУВАЛИ СПІЛЬНИКІВ АТЕНТАТУ У МАРСЕЛІ.

До демаскування спільників атакатчика в Марселі дійшло таким чином: У Парижі всім таксівікам один мужчина та приказав шофера відвести себе до Фонтенебльо. Це здивувало шофера, бо між Парижем і Фонтенебльо немає поїзди що години, а до того його пасажир не мав ніяких багажів. Тому шофер сплинув перед найближчою станицею жандармерії і повідомив про свої підозріння. В хвилині, як жандарм в год. 9-й вечором оглядав пасажир підозрілого пасажир на пероні перед вокзалом, цей штовхнув жандарма в груди і прогнав за ним слід у темряві. Погоня скопилася його швидко вчорі поноудні. При арештованні

найдено білет II. класи до Евіен, звідкіля можна відхати до Лозанни. Одночасно поліція довідалася, що до Фонтенебльо виїхало самоходом теж двоє підозрілих людей. Їх вдалося вислідити та арештувати. Спільники Келемена приїхали з Італії. Тому „Попюлер“ друкує сензаційні вістки, що хорватські терористи доставили зброю в Італію, на Мадярщині і в Німеччині.

СПІЛЬНИКИ АТЕНТАТЧИКА ГРОМАДЯНАМИ ЮГОСЛАВІЇ.

ПАРИЖ, 12. X. ПАТ. Підчас дальших зізнань арештований Бенеш признався, що називається Іван Райліх та походить з Югославії. Новак покищо не хоче виявити свого прізвища. Оба призналися, що знали Келемена та проживали з ним у Парижі. Однак заперечують свою співучасть в убивстві короля.

ПОЛІЦІЯ ЗАНЕДБАЛА ОХОРОНУ КОРОЛЯ.

ЛОНДОН, 12. X. ПАТ. Фільми про атакат на короля у Марселі викликали великий відгомін та зацікавлення англійської опінії. На фільмі видно, що самохід з королем не мав ніякої охорони. Шойно кілька кроків за самоходом їхала кінна охорона. По стрілах повстає нечуваний переполох між юрбою. На домагання Сколен Ярду вирізано сцену згущення юрби над атакатчиком. Фільми підтверджують критичні зауваги англійської опінії, що французька поліція не подбала про відповідну охорону короля.

ВЕЛИКІ ДЕМОНСТРАЦІЇ ПРОТИ ІТАЛІЇ. ВИБИВАЮТЬ ВІКНА І Б'ЮТЬ ІТАЛІЙСЬКИХ УРЯДОВЦІВ.

ПАРИЖ, 12. X. ПАТ. Агенція Аваса повідомляє, що в Югославії відбулися великі демонстрації проти Італії. В Загребі юрба вибила виставові вікна більшої італійської фірми. В Люблянці побили урядовця італійського консуляту. Юрба вибила шибви в будинку італійського консуляту. Поліція зліквідувала демонстрації. Биття шиб відбулося теж у Сараєві.

ВЗАЄМИНИ МІЖ ЮГОСЛАВІЄЮ ТА ФРАНЦІЄЮ НЕ ЗМІНЯТЬСЯ.

ПАРИЖ, 12. X. ПАТ. Міністр закордонних справ Югославії Ефтич відбув нараду з прем'єром Думергом і генеральним секретарем французького міністерства закордонних справ Лежером. Мін. Ефтич обговорив низку проблем, які цікавлять обі держави. Міністр заявив, що атакат затіснить взаємини між обома державами. Прем. Думерг заявив, що новий міністр закордонних справ продовжуватиме політику мін. Барту.

Відложена візита прем Гембеша.

БУДАПЕШТ, 12. 10. ПАТ. Мадярська офіційна агенція повідомляє, що візита прем. Гембеша до Варшави покищо відложена з приводу трагічної смерті короля Олександра і мін. Барту та жалоби в кількох столицях.

Спеціальні кредити большевиків на зброєння.

МОСКВА, 12. 10. ПАТ. Тасс заперечує вістку „Леві Респесу“ про тайне засідання централь-

ного комітету, який призначив спеціальні кредити на військові цілі.

Риж на Україні.

У київських „Вістях“ з 9-го жовтня ц. р. заходимо таку замітку: „Цього року колгоспи 11-ти районів Харківської, Одеської та Дніпропетровської областей засіяли 320 гектарів ріжжю. Перші дні зборів доказали, що ріжж в умовах України може дати чималий урожай. Колгоспи никопольського району збирають пересічно 25 сотнарів з гектара. Колгоспники артілі ім. Будьовного Охтирського району на Харківщині вже зібрали 30.7 сотнарів ріжж з гектара. На 1935 рік намічено засіяти 1180 гектарів ріжжю на Україні.

ПРОГУЛЬКА ДО БЕРЛІНА

від 30. X. до 7. XI. Ціна 90 зол. 1—3
Зголошення тільки до 19 X. 1934
П. Б. П. „ФРАНКОПОЛЬ“
ЛВІВ, ФРЕДРА 6. — Тел. 43-65.

Перед новою політичною розправою.

Дальші арештування в зв'язку з убивством тайного агента.

Аг. „Всхуд“ повідомляє: „Як відомо вже, в зв'язку з убивством тайного агента Яцини в Жовкві арештували безпосереднього зловивця убивства Куликівця та його двох помічників Касарабу та Халаца, членів ОУН. Вступні слідство довело до арештування дальших шістьох членів ОУН, які є під закладом різних проступків. Арештовані: 1) Зенон Матлаз, студент філософії (вул. Каспра Бочковського ч. 3), 2) Юрій Малиновський, студент прав, у Жовкві, 3) Лев Стойкович, кравецький челядник (св. Марка 6), 4) Семен Васечко, гімназійний абсолювент із Воїня біля Жовкви, 5) Мирон Богун, магістер прав, адвокатський компімент (Листопада 40), 6) Іван Микитюк, академик із Сокаля.

Слідство в справі убивства поліційного агента Яцини є на покінченні. Всі дев'ять стануть небагом перед судом“.

При іксіаці (запаленні кульшового нерву) після вжиття зрана натше шклянки природної гіркої води Franciszka-Józefa наступає легке і сильне випорожнення, яке спричинює приємне самопочування. Поручають її лікарі.

Відгомін ліських подій.

Помилування чотирьох засуджених.

Агенція „Всхуд“ повідомляє: В якому ц. р. президент зменшив трьом в'язням Дунікові, Мадзі та Малешкому до смертної тюрми на 5 років в'язниці, а четвертому в'язневі Паславському на 4 роки. Тепер на звесок міністра справедливости преа. Мосціцький помилував 4-ох засуджених селян за ліські події. Акти відійшли вже до прокуратора і помилувані селяни вийдуть незабаром на волю.

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

— Ресент Горі відбуд довшу нараду з німецьким міністром освіти Рустом. Опісля гостин його та німецького посла Макензена свіданням.

— Після поладнання інциденту, до якого дійшло внаслідок обстрілювання двох французьких воєнних кораблів турецькими гарматами, оба французькі конторторпедовці приїхали з офіційною візитом до Стамбулу.

— Литовський університет у Коані не приймає на лікарський виділ ні одного жита.

— Японський уряд переміняє своє посольство на амбасаду.

— Ріка Таро в Італії виступила з берегів і залила кілька сіл. В рятувочній акції бере участь війська. Залізничні лінії Пескаре—Рим і Мізіано—Пескаре перервані.

Доставляють зброю хунхузам.

МОСКВА, 12. 10. ПАТ. Влада Манджуко звільнила 11 большевицьких залізничників, яких арештувала з приводу нападу на поїзд ч. 11. на східно-китайській залізничці. Одночасно в Кірині арештувала кількох японців і корейців під замітом достави зброї хунхузам.

Після І-го Фестивалю орхестр.

(Поміщення й уваги.)

Тим, що хоч трохи цікавляться нашими орхестрами, здавалося, що в тій діяльності нашого культурного життя ми дійсно зробили великий крок вперед. Бо якже? На недільному фестивалі грали 7 орхестр, а зголошено було їх аж 12. Як на сьогоднішні обставини, то воно ніби й так, але таку саму штуку можна було втілювати 20—25 літ тому, колиб... І це „колиб...“ яке ставало при кожних подібних імпрезах, починає і т. п., заважало й тепер.

Але найшлися високоамбітні одиниці, які хотіли доказати, що при добрій охоті можна улаштувати таку імпрезу, яка зацікавить ширші кола нашого громадянства. Думку влаштувати спільний попис орхестр, яка кружала вже давно по провінції, здійснило, наприклад, чл. Товариство дозорців та домашньої прислуги „Воля“ у Львові, не зважаючи на те, що у Львові існує від довгих літ „Музичне Товариство ім. М. Лисенка“, особливо матіє Тов. „Просвіта“, яке нараховує у своїх читальнях понад 100 орхестр! Я певний того, що кождь був ініціатори та організатори того фестивалю звернулися до тих товариств, то вони не були б відмовилися взяти провід у свої руки, а сама імпреза вийшла б тоді куди краще. І хто знає, чи саме з тих причин не взяли участі у фестивалі 3 дальші львівські орхестри, а то: Читальня „Просвіти“ на Левандівці, „Сокола V-go“ на Замарстинівці та орхестра Т-ви ремісників „Зоря“.

Рівнож годі було припустити, щобні по дальші орхестри витрачали в теперішніх важких часах по кількадесят, а то й по кількесот золотих на дорогу, тому і не дивися, що вони не прибули до Львова. Коли до того додаєш, що і пора була досить невідповідна (7. жовтня, в год. 1-й), та що нпр. оціночна комісія не була передтим поінформована, які твори будуть грати, і що кінці ціла імпреза мала зовсім непотрібний характер якогось національно-церковно-музично-освітнього свята, а численним почесним комітетом на чолі і т. д., то з того видно наглядно, що фестиваль не був підготовлений як слід. Це все треба мати на увазі, коли будемо давати іншим разом прилюдний доказ нашої освітньо-музичної праці.

Однак переходячи до того, що ми бачили та що чули в минулу неділю, не можемо не висловити своєї великої радості й признання. Всякі дальші „кікси“ і т. п. йдуть в кут, коли

уявимо собі, серед яких обставин наша молодь горнеться до співу й музики. Без відповідної домівки, при поганім світлі, без пультів, — руки й пальці втомлені від холода чи коси — грають з зав'язанням, щоб разом адисципліновано показати тим, що складають дрібні жертви на закупівлю інструментів, як і що вони зуміють. А слухачі радіють так, як тішилися ми в неділю. Заслуга в цьому всьому без сумніву тих диригентів, які перейняли провід в музичній діяльності культурно-освітньої праці по селах та містечках. Вони, ці диригенти хорів та орхестр, підіймають духа там, де він не раз паде. Вони взяли тепер на себе колишню працю священників та вчителів.

А тепер кілька уміт на адресу наших фахівців, робітників музичного пера.

Пожешти добре почате діло — ніяк не годиться. Не кажу, щоб на кілька одиниць звалити ще одну, переважну працю, але, слава Богу, маємо вже чимало одиниць з дійсно основним фаховим музичним знанням і на них складаємо обов'язок зійнятися орхестрами та хорами. Виявилось м. і., що наші орхестри або зовсім не мають доброго українського репертуару, або слабо поінформовані, чи в тому напрямку щось робиться або й зроблено. Журнал „Музичні Вісти“, що від квітня виходить у Львові, присвячений поширенню музичної культури серед усіх верств нашого народу, у кожному числі згадує про хорів та орхестри, а в останніх 2-х числах помістив навіть фотопортрети з цікавою статтею про курси для капелмайстрів. Журнал розсилають всім і всюди, а тимчасом учительські музичні кола мало цікавляться його появою. Саме ті вчителі і вчительки повинні зійти вина і доглянути роботу орхестр. Тоді при спільній праці з такими практичними ділками як пп. Ярослав Ващук, Іван Козницький і ін., що своєю ініціативою й роботою розпочали велике діло, буде можна неолу прогати у нашому музичному житті заорати й засіяти здоровим зерном.

Я. Ярославенко.

УСТАНОВА, ШО НЕ ПРЕНУМЕРУЄ „ДІЛА“ для своїх членів, кривдить найбільше саме тих членів, бо позбавляє їх найповніших і найточніших інформацій про все цікаве, що діється у нас та в широкому світі.

НОВИНКИ

— **ПРОСИМО КУПУВАТИ ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ЯКІ ОГОЛОШУЮТЬСЯ В НАШОМУ ЧАСОПИСІ ТА ПРОСИМО ПОКЛИКУВАТИСЯ НА ОГОЛОШЕННЯ.**

— Робітня футер Юліана Глушевського, Львів, пл. Капітульна 3, I. пов. Тел. 54-46. Приймає футра до переходу на літо. 1287 53-?

— **Загальні Збори Товариства оо. катехитів** відбудуться для 2. листопада 1934 в год. 9. рані в залі Марійського Товариства при вул. Сикстуській ч. 39 А.

— **Подаємо до відома українського громадянства, що в суботу 13. ц. м. буде відкрита перша у Львові українська перфумерія „ЛЮТОС“** при вул. Сикстуській ч. 21, тел. 12-58. 423

— **Ще про Дитячі Торги.** Нас просять повідомити, що між виставками Дитячих Торгів, які відбудуться в найближчу неділю в залі Держ. гімназії при вул. Льва Сап'їги, будуть, крім давніших вже згаданих, мати свої кіоски: „Просвіта“, „Труд“, „Русалка“, „Ароза“ Іпродас Леся Храплива та „Золота кава“, а крім цього м'яса Ганушаківна продаватиме ярину („зелене“) та також Зубрицька — медвічички. Приходьте поглянути і на кіоски і на продавців у них!

— **Нове число „Торговлі і Промислу“.** Появилось друге число двомісячника Союзу Українських Купців і Промисловців „Торговлі і Промислу“ з датою 15. жовтня ц. р. Містить воно цілий ряд актуальних статей, а саме: голови Союзу п. Скопаяка на тему нашого гоєє, розвою і організації приватників, редактора В. Несторовича про „Суспільне становище українського купця і промисловця“, статтю п. в. „Степові поля і шкідливі фантазії“, де обговорені фантазії Палієва у „Перемозі“ („Золоті поля“). Нову податкову ординацію обговорює широко мр М. Х. „Бомочі питання“ порушує один дописувач з Городенки. Його міркування разом з довгими завагами редакції зацікавляють напевно не тільки наших приватників, але й нашу кооперацію. Справі жорбів до Пром. Торг. Палати у Львові присвячена більша стаття, де розглянені заходи нашого Гол. Виб. Ком. поляків і жидів та подана техніка виборів. З великих фейлетонів заслуговують на увагу оба,

Руханковий попис львівського „Лугу“

Чергова імпреза в Луговому Городі.

В неділю, 14. жовтня ц. р. львівський „Луг“ улаштує в Луговому Городі, ріг вул. Високий і Івашкевича руханковий попис. Програма попису: 1) мішані вирази луговинів і луговини, 2) веселі, 3) молитва — пластичні вирази, 4) танцювальний танок, 5) руханка малих луговинів, 6) руханка луговинів, 7) руханка луговинів, 8) веселі, 9) вирази луговинчик смолоскипами, 10) арія при ватрі. Початок попису: год. 3. повол.

Це з черги друге свято-попис Лугової Організації на власній площі, одній з найкращих у Львові, збудованій заходами самих луговинів та їх Старшини. Хто знає, що таке українська площа у Львові, той повинен прийти на це свято, яке львівські луговини влаштовують на даному закладі зв'язаних з нею видатків. Після закінчення Лугового Свята у 20-літній ювілей УСС буде й це свято доказом лугової праці, що проводиться тихо й непомітно, а проте творить безпідставні цінності організаційного характеру. Звернувшись тієї праці повинно львівське українське громадянство висловити масовою привагою на площі львівського „Лугу“.

поміщені в цьому числі. Дир. Д. Кореневський уживає ішим приватникам на необхідність цікавитися купельним і ремісничим достром. Др. Витанович публікує різкі дані про Михайла Димета, купця і заслуженого громадянина. Поміщена в цьому числі теж малодоступна зознімка Мих. Димета. Цікавий малий фейлетон дав Галактіон Чілка. Число, яке щом разом вийшло на 10 сторін має багатий інформаційний відділ (загальний і податковий), вирази з преси, трибуну читача, організаційні вісти, бірку і т. і. Як бачимо з того, зміст не є вузько-стеновий, а охоплює різні відтинки господарського фронту. Черезте з зацікавленням прочитають „Торг. і Промисл.“ усі, для яких розвиток життя нашого народу не є маловажний. Не гадуємо про тих, які активно працюють на тому фронті, а тому і без заохоти зацікавляється кожним новим випуском такого журналу.

— **Українська хроніка у варшавському виданні.** Варшавський „Кур'єр Пораннім“ поміщує в числі з 11. ц. м. на останній сторінці „Українську хроніку“. Є там про появу двомісячника „Торговлі і Промислу“, про вступ двох українців до канадської армії, про смерть О. Новицького, про ювілей „Маслосоюзу“, про вітвертий лист Мелешка в „Ділі“ до Вишинського, про монографію В. Січинського про собор св. Юра, про скількість українців у Польщі, про діяльність „Рідної Школи“.

— **У краківському університеті** було в шк. році 1933-34 всіх студентів (ок) 7.162. З того 5.710 поляків, 1.116 жидів і 198 українців. Студентів у краківському університеті було 2.074.

— **Друга весна.** В Перемишлі на ринку можна купити свіжі маляни й сунці. Поскодились зоз горішок і редька.

— **Українка.** У „Кур'єрі Пораннім“ з дня 12. ц. м. находимо велику статтю з нагоди праці Д. Чижевського „Філософія Сковороди“, що вийшла накладом Українського Наук. Інституту. Статтю п. з. Український Жан Жак Руссо написав Зигмунт Мазур.

— **Як намагають людей.** До численних фінансово-спекуляційних підприємств, що розкинуто по краю агентів і продають доларів та інші облігації на рати, належить „крайній зв'язок спекуляції“ у Львові. Клієнтом цього „зв'язку“ був теж Хіль Вайсброт, який згідно з умовою сплатив 20 рат по 2.70 зол. і мав дістати доларівку. Тимчасом доларівку Вайсбротів не вислати, тільки зажадали додатково ще 37 зол. Вайсброт передав справу прокураторії.

— **Жахливий злочин.** Перед судом пристав у Коломиї став Михайло Симонович із Жуків, обвинувачений, що закопав живцем Параску Стешок, місцеву зарібницю, з якою мав любовні зносини. Тому, що мусів платити за удержання дитини, рішив її позбутися. Звинувачений П підступом до ліса і тут побив її та втік. Хоча нещасна давала ще знаки життя, неолд затягнув її до рова, який викопав за ододерідь, прислав землю та рісцем і сповів пошів в поле до роботи. З огляду на те що Симонович робить вражіння упослідженого розуму, розправу відложено, щоби засягнути свій лікарів.

— **Львівська хроніка.** У крамниці Шехтери при вул. Веселій скарбона контролює сконфігувала тайний магазин соли для худоби, якою живили деякі жидівські пекарні та цукорні до своїх виробів. — При вул. Джерельній плава 3-літня дитина до кітла з кипляком, наслідком чого незабаром померла.

КОЖНА УКРАЇНСЬКА УСТАНОВА:

читальня, кооператива, кружок „Р. Ш.“, Соціял чи Луг — повинна заабоновати для своїх членів „Діло“. Видаток, зложений на передплату „Діла“, оплатиться кожному товариству сторичею.

Східний пакт погребаний.

РИГА, 12. 10. ПАТ. Генеральний секретар міністерства закордонних справ висловив у радіо промову про останню сесію Ліги Націй. Обговорюючи загальне політичне положення Мунтєре заявив, що від року відбувається перегрудування держав і зміна орієнтації з метою розв'язки проблеми безпеки. Охліна Європа творить цілу систему договорів про безпеку. Від 1933. р. ССРС за допомогою Франції намагається цю систему доповнити договором взаємної допомоги. Таким чином зродився східний пакт, який внаслідок неприхильності Польщі та Німеччини відложено до актів. Однак тепер ведуться далі переговори між Францією і ССРС. Взаємне довір'я поміж великими державами привернуло їх заклачувати тісніші союзи.

Конфлікт між військовими провідниками.

БРЮСЕЛЬ 12. 10. ПАТ. У Бельгії повстав конфлікт між шефом генерального штабу ген. Нітеном і міністром військових справ Девесом. Шеф штабу виступив з гострою критикою оборонного шляху Бельгії та інтервенував в одного міністра безпосередньо, не звертаючись до свого зверхника — міністра військових справ. Ген. Нітєн каже, що бельгійська армія на основі цього плану оборони Бельгії не спинила би ворога. Тому преса нападає на ген. Нітєна і домагається його димісії.

Обов'язком кожного читача „Діла“

в місяці жовтні не тільки вирівняти залежності за „Діло“, але й приєднати нашому органі хоч одного нового педеплатника.

ВЖЕ надійшли до Галицького М. газети Новин, Галицька 15, найновіші матеріали на сезон осінній і зимовий — по цінах найнижчих

МАЛІЙ ФЕЯЛЕТОН.

Український актор.

(З нагоди ювілею).

Ви знали їх. Відомі типи.
Бальорі всі щодо одного.
А кожний — ніби чарку випив
І як живе, то дивно. З чого?

По двадцять алохих в місяць гамі.
На сцені сотня-дві костюмів.
(В житті так ходить, як на пляжі
І так і ляже може в труні...).

Та — чорт бери! Віда і квіти,
Бенкет на сцені, дома — голод,
Раз жити, то знов животити —
Так все у світі блудить колом.

Бо доля — діва-баламутка.
І пре кудись, неначе трактор.
Життя — така суфлорська будка.
А чоловік — на сцені автор.

Анатоль Курдидик.

ніяльний. — З віденської в'язниці звільнили відомого соц.-демократичного діяча Даннеберга, колишнього представника парламенту. — У Ессени утворили організацію, що домагається національної католицької церкви, незалежної від Ватикану. — У голландській Гвінії недалеко бразилійського кордону найшли великі поклади руди; відкрив їх американський інженер Сіккінген, що 10 місяців провів сам у джунглях.

— Премія за діти. Один громадянин в Онтаріо в Канаді записав 6 мільйонів доларів для жінок, що в провінції Онтаріо буде мати найбільше дітей. Американська преса займається тепер справою призначення тої премії якійсь Матю Кенні, що в десятих роках зродила десятиро дітей. Тепер Матю знову надіється дитини, а лікарі кажуть, що будуть близнята.

— Безробітний відрізав собі голову. До дирекції електрики в Лодзі зголосив Владислав Терні, зрелковогої нещастя її службовця і просив, щоб його знову прийняли до праці. Стрінувшись з відмороженою, добув бритву і відрізав собі так сильно горло, що голова ледки держалася кадовба. По дорозі до шпиталю він помер.

— Укріпка засуджена на смерть за вбивство чоловіка. У канадському місті Едмонтон засудили на смерть Дину Дранчук, мабуть з Наддніпрянщини, за те, що вбила свого чоловіка. Хоч присяглі судді прохали суд зняти обвинувачення кару, суд не послунав їх. Обвинувачена ввесь час завзято мовчала на процесі і шойно після присуду сказала: «Прощу вислати мої діти до рідні мого чоловіка, може всьа заопікується ними». Суд уловив її волю. Син Дранчукової, 12-літній хлопчик, що знаходився на коридорі суду, не хотів бачитися з матір'ю.

— Убили архієпископа. Як повідомляють з Риги, нічю на п'ятницю вбили архієпископа Івана Помера, голову правос. церкви в Латвії. Коло півночі заармійовано пожежну сторожу вісткою, що в дільниці віл під містом вибухла пожежа. Показалося, що неznані люди підпалили дім, де мешкав самітний архієпископ Помер. Згасивши вогонь, пожежна сторожа зробила жакхляве відкриття. В одній кімнаті знайшли замасковане тіло архієпископа. В мешканні панував великий нелад. Бюрка і шафи були поотвірвані, а на землі валялися купи документів і актів. Замітний факт, що думогуби не забрали взагалі з мешкання грошей. Поліційна алада думає, що злочин стоїть у зв'язку з процесом за опроневерення церковних грошей, який має розпочатися в найближчих днях. Помер мав виступити як головний свідок обвинувачення. Після вбивства злочинці хотіли видко затерти всякі сліди, підпалили мешкання і втікли.

— Влашувати всіх, це штука — думаємо ми, коли стрінемося з критикою, бо в житті мало хто ту штуку придбав. Однак є винятки. Одну з ділянок нашого життя займає домашнє господарство; до нього належить прання. Прання є саме таким винятком. Не є воно ні кке, бо існує Радіон — універсальний засіб до прання. Делікатні тканини, шовки, бязісти, а навіть коронне можна прати в Радіоні. Тому до прання звичайного білизни, як і делікатних тканин тіжко РАДІОН.

Українська Лікарська Т-ва і Т-во «Народна Лічниця» сповіщають про смерть свого Члена, Товариша і Співробітника

Д-ра Івана Добуша

лікаря у Львові,
що наступила дня 12-го жовтня 1934 року.
Похорони відбудуться у неділю, дня 14-го жовтня 1934 р. в год. 15. зі жлбного дому при вул. Льва Санґи ч. 5, на Личацькій цвинтар.

Виділ Українського Лікарського Т-ва і Виділ Товариства «Народна Лічниця».

ДИВОГЛЯДИ.

ШКІДЛИВА МЕЛЬОДРАМА.

У Гановері студентський союз гітлерівців виставив домагання, щоб у театрі з репертуару зняли давно відому мельодраму «Старий Гейдельберг» тому, що вона... шкідлива з погляду нових державних ідеалів. Прояв як у большеві. Можо приїде ще небавком черга на Шілера і Гетого.

ВУЛИЦЯ З ЛЮДЬМИ, ЩО НЕ ІСТНУЄ

Париська почта дістає листи до осіб, що мешкають на вул. Кореа. Почтові урядовці не знають її в офіційному списку і пишуть на конвертах: «Такої нема». Тимчасом вона існує у XX-й дільниці, чого доказом є таблички на домах. На ній мешкають, по ній їздять. Виявляється, що відділ міської ради охрестивши цю вулицю, забув повідомити кого слід, що вона народилася. Покищо всі, що живуть на цій вулиці належать до людей «без постійного місця побуту». Їм не видають ніяких документів і вони не можуть подажувати інших формальностей, до яких треба мати реальне місце осідку.

БЛОХА НА 2 ЦМ.

У Сан Франціско в одному шпиталі для моряків наїшли доглядачі на тілі трьох незужих моряків блохи небувалої величини. Ці влізайні живинки мають по 2 см. довжини, хоч точнісінько подібні до звичайних наших бліх. Блохи цілком дурували з островів Філіппинів де вони розпизаються. Американці лякаються, щоб ці блохи величезні не поширилися у них, бо хоч вони і більше замітні, ніж їх дрібні сюртки, але знають мість з ними не — приємніша.

З кіна.

КІНО «КАСІНО»: «ТУТ ПАНУЄ ГУМОР».

Фарса з ревієм. Два сім'яські коміки Льюрель і Гарді. Люпу Велез, «міні-мава», страховинний гуморист Дуранте (номен-омен) і жині льви... на афіші. Як усе це разом погодити? Починається фільм від розмови голівудських бізнесменів, що публіка вже не їде на льви випхані троциніям, а хоче правдивих. Отже кінові підприємці хотять напередки купити пару львів, яких годують у себе два львині опікуни Льюрель і Гарді. Один із голівудських потенціатів дає величезний бал, щоб залучити собі фантастичного барона Мінхгаузена, що саме ці льви вже купив для себе. Валь перетинаний балетом і прекомічними сцєнами. Публіка сміється щиро, коли Гарді шие Льюрелєві штани і коли Люпу Велез обм'явує їх пальцями. Найгарніша колірова рисувальова сцена — боротьба чоколадових вояків. Уся фільма досить неспладна збирання всяких обривків.

Чи Ви вже зложили книжки або даток на купно доброї книжки для наших братів на заході?

Із судової салі.

Велика розправа п'д замітом приналежності до ОУН в Бережанах.

Перед судом опружним як судом присяглих у Бережанах відбулася в днях 3., 4. і 8. ц. м. розправа проти Івана Думика і Омелана Лапуньки студ. прав, обох з Потутор у справі до ч. 11. к. 198-34 за злочин головної арати та проступок з арт. 188 к. к. Арт обвинувачення закладав підсудний, що в роках 1933. і 1934. в повіті Бережани, зокрема в Потуторах та в Бережанах, належали оба до ОУН, крім цього Думиків провину з арт. 188. к. к. попомнену в той спосіб, що на весні ц. р. в Дрищеві, пов. Бережани, зібрав дівтору на пасовиську, випитував чого вчать в школі, далше намовляв до нпчення шкільних портретів, непослуху учителям і т. п., якіні навчав пісні про Віласа та Данилишина. В обоснуванні акту обвинувачення наведено, що на горі «Лисоня» під Потуторами усташлено чотири рази дубові хрести на могили, що дня 19. 3. ц. р. вибито вікна управителєм

ФУТРА жіночі від золотих 165
найелєгантніші
тільки в **АПІСДОРФА**
Львів, Рутівського 21. в брамі —
порядкова фехова робітня 2681

— Смерть славного скрипача. Помер у Парижі Адрі Марто. Чути його гру всі; виступав він впріж у Львові. Належав до найкращих світових мистців. Був професором у музичній академії в Женеві і Берліні, потім диригентом у Гельсінкі. Від 1921 р. був ректором музичної Академії в Парижі і знов у Ляйпцизі та Дрездені. Залишив композиційні твори.

— Рішні Вістки. У Гаазі помер один із найблших голандських мистців Ісаак Ізраєльс; згинув в автоній катастрофі. — У Зальцбурзі був засудив провідника місцевих націонал-соціалістів Штраубінгера на смерть за те, що зоривав вибухові матеріали. — Міжнар. конгрес для колоніальних питань у Навролі прийняв рішення, що бажане було пов Лізі Націй утворити інститут козо-

школи та ще чотирьом громадянам Потутор, що 9. 4. розкинуто в селі дитинки п. наг. „Український народ“, що 10. 4. вивішено на церкві жовто-блакитний прапор, що оба підсудні виголошували протидержавні реферати.

Підсудні заперечили свою вину, лиш Думик признав, що виголошував реферати історичні та літературні по читальнях; Лапунька признав, що мав відкрити у Потуторах про діточі садки, а в Жовнівці про потребу позички для „Р. III.“

На розправі, що тривала три дні, нересуновув гурт свідків доказових, як і оборонних. Перші доказували вину підсудних на основі конфіденційних відомостей, другі виказували або „алібі“ підсудних, або зміст рефератів з читальні.

Св. Владислав Врубель, пішодовник слідчої поліції в Бережанах, подав, що обвинувачених знав лиш „з виваду“, знав, що оба є членами ОУН, що Думик є районним командантом ОУН, що втягнув Лапуньку і ще трьох інших до свого гуртка ОУН, але називав їх не може подати з огляду на урядову тайну, що в Бережанах є повітова команда ОУН, якої складу не подає з огляду службових, що Думик належить до читальні в Потуторах, до секції культурно-освітньої при філії „Просвіти“ в Бережанах, яка є під впливом ОУН, що оба підсудні виголошували протидержавні реферати та є справцями вибиття вікон, вибішення прапору на церкві та оганлення хрестів на стрілецькій могилі на „Лисоні“. Ревізію переведено у них без вислідів, та свідок предкладає судові інструкцію ОУН та брошурку

„До боротьби за душу української дитини“ і стверджує, що оба підсудні мали у себе і інструкцію і загалом брошурку. Далше з візанням того свідка виходить, що старші та поважні громадяни з Потутор були в бережанського старости в депутаті з проханням усунути могилу з „Лисоні“, бо вони підносили патріотичного духа серед населення, і анаслідок того бажання могли усунути. Тому, що постерункові контактувалися з начальником громади, грот. секретарем і з управителем школи та ще з деким, всім їм у дні 19. 3. п. р. вибили вікна. Про шкільний плетивит свідок знав стільки, що і акцію протипікільну і акцію протимонопольну припоручила краєва ексекутива ОУН, про що писано в бюлетені ОУН з 1933 р.

Згідно з правдою Головна Управа „Р. III.“ проголосила позичкову акцію в краю, але в цю справу використовує ОУН. Далше свідок сказав, що Товариство „Відродження“ є вправді легальне, але під впливом ОУН, а війни подав, що на потреби ОУН майже всі кооперативи в повіті дають з річних доходів відповідний відсоток.

Свідки Стефан Мулятин, Каска Лещук, Петро Райтер, Павло Білан, Михайло Корнішкий, всі діти 10—13 літ з Дрищева, ствердили, що Думик чи пак якийсь такий подібний учив їх протипольських пісень, щось про Віласа, але не казав, хто він такий був, питав за читальнею, казав робити збітки полякам і т. п.

Присяжні по нараді признали Думика винним алочину з арт 97. § 1. к. к. і провини з

арт. 159 к. к. а щодо підс. Лапуньки його вину заперечили.

На основі того вердикту судді засудили Івана Думика засудили на кару 3-літньої в'язниці, з позбавленням прав на 5 літ та з оплатою 320 зол. Омелія Лапуньку звільнили під 19. 4. п. р. у в'язниці звільнили з 10. 4. п. р.

У склад трибуналу входили: о. с. д-р Сурин як присутник і о. с. д-р Фулалі та Омелія дер Свистун як вояти. Обвинувачували підсудних: Вовбішкий, Боронили адвокати: д-р Вейхер, д-р Західний.

СПОРТ.

ВІДКЛИКАННЯ КРАЄВИХ НАКОЛЕСНИХ ЗМАГАНЬ
Як ми вже повідомляли, заплановані на 14 жовтня п. р. краєві наколесні змагання не відбудуться з причини заборони адміністративної влади. Змагання пересунули на неділю 28. жовтня.

ПОЛЬЩА — РУМУНІЯ.

Міждержавні змагання копаного мису Польща — Румунія відбудуться в неділю 14. п. м. на грині Черних. Початок: год. 12-а вполудне. Попередять в год. змагання жіночої Погоні з Гасмонією.

Нові книжки й журнали.

ПРОГРАМА ВИКЛАДІВ УКРАЇНСЬКОГО ВІСНОГО УНІВЕРСИТЕТУ В ПРАЗІ в книжках і журналі 1934—35. Прага 1934.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

Театри.

Укр. Нар. Театр ім. І. Тобілевича:

Ходорів:
13. Х. Корнійські дзвони.
14. Х. Залізна Острога.
15. Х. Товариш.

Великий Миський Театр.

Субота, 13. Х. год. 7-30 веч. „12.000“.
Прекієра.
Неділя, 14. Х. год. 3-30 поп. „Я переживаю“.

Неділя, 14. Х. год. 7-30 веч. „Маршотт“.
Театр Рівногородностей.

Субота, 13. Х. год. 7-30 веч. „Дічата в однострої“.
Неділя, 14. Х. год. 7-30 веч. „Товариш“.

Кіно.

АПЛЬО: „Чоловік двох світів“.

АТЛАНТИК: „Чар віденського вальса“ (Джо Сасак, музика Штрауса).

ВАНДА: „Пісня ночі“ (Ів. Кепура), „Віраж“.

ГРАЖИНА: „Кво вали“.

КАСІНО: „Тут царює гукор“ (Фані і Фані).

КОЛБОСІ: „Спопнені жрії“ і ревія.

КОПЕРНИК: „Імператрица“ (Марлена Дітріх).

МАРУСЕНЬКА: „Імператрица“ (Марлена Дітріх).

МІРАЖ: „Король циганів“ (Дж. Мохіа).

МУЗА: „Чибі“.

ПАЛЯС: „Чи Люцина не дівчина“ (Смосарська, Бодо, Цвільська).

ПАН: „Мілон на вулиці“ та ревія.

ПАСАЖ: „Дівчина на приказі“ і ревія.

РАЙ: „І експедиція прачка“ (Ганзі Нізе).

СВІТ: „Пригода на Ліді“ (з Пікассо-ром), „Ніч для тебе“.

СТИЛІВЕ: „Приватне життя Генриха VIII“ та ревія.

УТІХА: „Легіон смерті“ та ревія.

ХИМЕРА: „Весела Зузана“ (Міліана Гарвей).

Закордонне радіо.

Субота, 13. жовтня 1934.

Братислава (268,8) 16-40 Для дітей, 19-30 Словацькі пісні, 21-15 Кабарет, Кошиць (259,1) 17-00 Словацькі гармоністи, Прага (470,2) 17-05 Суч. рос. пісні, 19-10 концерт військ. орх., Копенгаген (235,1) 20-35 Данські пісні, 21-20 „Весела війна“ оп. І. Штрауса, Париж (1648) 13-00 Симф. концерт, 16-00 Для дітей, 21-00 „Ля Пік Марі“ оп. Лекка, Берлін (358,7) 18-05 Камер. музика, Гайльсберг (291) 11-30 Концерт оп. орх., Кенігсгаузер-

гаузен (1571) 10-50, 11-30 Для дітей, 20-30 Вес. вечір, Мінхен (405,4) 12-00 Концерт, Будапешт (350,3) 13-30, 22-40 Циг. орх., 18-40 Арфа, Палермо (531) 20-45 „Ле філ де мадам Анго“ оп. Лекка, Рим (420,8) 16-30 Для дітей, 17-10 Вок.-інстр. концерт.

Неділя, 14. жовтня 1934.

Братислава (268,8) 21-15 Словацька програма, Брно (323,4) 10-00 Сансфоновна музика, Кошиць (259,1) 17-30 Пісні словацьких емігрантів, Прага (470,2) 16-00 Веселі невідомі підвечір, 20-05 „Ми в році 2.005“, 20-50 Для форт., Талін (410,4) 12-15 Хор, Лягрі (1807) 19-00 Спіл. Берлін (356,7) 11-30 Вахові твори, 22-00 „Ді Гайрат відер Вілен“ хом. оп. Гумперліна, Кельн (455,9) 13-15 Концерт, 18-00 Муз. казка, 19-30 „Голландець-ска-тальєр“ оп. Вагнера, Лийпціг (382,8) 11-30 Камер. музика, 15-00 Сестри, Мінхен (405,4) 18-45 „Льогентрін“ оп. Вагнера, Будапешт (350,3) 12-30 Бізетові тв., 15-50 Військ. орх., 18-00 Циг. музика, 23-00 Нар. мелодії, Міліно (363,6) 20-45 Концерт, Рим (420,8) 17-00 Інстр. вок. концерт, 20-45 „Семіальський циркуляр“ оп. Росіні.

Львівське радіо.

Субота, 13. жовтня 1934.

6-45 Ранішня аудіція, 7-50, 22-00 Рек. концерт, 11-57 Сигн. часу, 12-03 Метеоро-вісти, 12-05 Огляд преси, 12-10 Так. муз. 13-00 Полудн. денник, 13-05 Дітвіні скрипкові твори (гр. п.), 15-30 Експерт, 15-35 Біржа, 15-45 Новинки (гр. п.), 16-30 Вес. ауд. для дітей: „Когель-Могель“, 17-00 Пісні в супр. форт., 17-30 Фортенні, 17-50 Відч. „Корсет і подружжя“, 18-00 Польська філія на переломі, 18-10 Сільва рерум, мист. життя, 18-15 Гіпсіні жі-тви, 18-45 Легка музика, 18-45 В гостині в КОП-а, 19-00 Пісоньки (нар. хор), 19-20 „Шамотулі — місто Гальшми в Острога“, 19-20 Джозові фантазії (гр. п.), 19-50, 19-55 Спорт, 2-00 Легка музика, пісоньки (Прима Карнеро), форт., 20-45 Веч. денник, 20-55 Як працюємо, 21-00 Концерт (орх.: спіл. Міхаловський, бас), 21-45 Село з більшовицької літератури, 22-15, 24-00 Так. музика, 23-00 Комуніка-ти, 23-05 Львова Гаульшниця: „Прому кожного суду“ (авд.).

Неділя, 14. жовтня 1934.

9-00 Ранішня ауд., 10-10 Гр. п., 11-57 Сигн. часу, 12-03 Різня — метеоролог. вісти, 12-05 Сільва рерум, 12-10 Театраль-ний феял, 12-15 13-45 Муз. поранок, спіл., 13-00 Суходолами та морями, 13-15 Меч Польща-Чехословаччина, 14-00 Концерт (Вольонч, форт.), 14-30 Гр. п., 15-00 Госп. анслад. лъ. волоконної нистави, 15-15, 15-35 Пісні, 15-25 Огляд ринку різних продуктів, 15-45 Різня, скрипка 16-00 Остання Яносікова розбизанька впра-ва, 16-30 Відьончеля, фортенні, 16-45 За-гадки, 17-00 Музика до танцю, 17-50 Жи-

ття заслуженого горожанина (споглади д-ра Ласонького), 18-00 Театр Уяли: „Горштинський“ песа Словацького, 19-00 Концерт, Ерімового хору, 19-50 Фейлетон, 20-00 Концерт симф. оркестри, фортенні, 20-45 Веч. денник, 20-55 Як працюємо, 21-00 На веселій лъ. хвилі, 21-45, 21-46 Спорт, 22-00 Почт. техн. скрипка, 22-15 Реклам. концерт, 22-30 Репортаж із мачу Польща — Чехословаччина, 23-10 Метео-ролог. вістам, 23-15 Так. музика.

БІРЖА.

ГРОШ.

Дозвр у Львові у приватних оборотах 5.22 зол.

У Варшаві були такі курси: Лондон 21-78, Париж 34-89-50, Берлін 213-20, Ціріх 172-55, Амстердам 358-75, Прага 22-10, Ітадія без трансакцій, НьюЙорк набеля 5-23 3/8, НьюЙорк чеки без трансакцій.

Акції та цінні папери.

Банк Польський 25-00 3/4 зол.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ повідомляє, що в дні 12. жовтня п. р. кооперативна платня за:

Львова Львів.
1 кг. масла десероного 2-30 зол.
1 л. молока 0-14 „
1 л. сметани 0-60 „
1 м. яєць 3-00—3-10 „
Пастеризоване молоко з доставою до дому у Львові 1 літра 22 сот.
Тенденція на масло сильна, на молоко і сметану адержана, на яєця знизкова.

Маслосоюз повідомляє, що від 13. жовтня п. р. платити своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, львова поділяти птахо-мисарні „М. С.“ у Львові (ауд. Б. Глова-цького 23):

Пантарен прима за 1 кг. 1-20 зол.
Індіяні та індіяні І. ид. „ 1-05 „
Курият і курі „ 0-70 „
Качки „ 0-60 „
„ 0-65 „
„ 0-50 „

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

КВІЛЕР, діт 41, анца освіта, приватна посада, одружиться з панимо інтелігентною, пристійною, милою алач, середньо-го росту незелзким ланго. Неаполоніи оголошення зі зиником до „Діла“ для „Приватника“.

ІНСТРУКТОРКИ (РА) аправної (го) до учениці VI лъ. гімназії класичної, дав-нього типу треба від зарар. Платня на умовою. Зголошення до Заряду школи в Хмільні п. Лопатин. 430 1—2

ОГОЛОШЕННЯ

МАРІЙСЬКЕ Т-ВО ПАНЬ У ЛЬВОВІ влаштуове в 30-ліття своїх основні

Ювілейний Зізд Марійських Дружин Пань

в дні 2., 3. і 4. листопада 1934.

ПРОГРАМА:

I. День. 2. XI. г. 8. р. Заупок. Служба Божа за всі о. провідників і членів Мар. Тов. Пань у церкві СС. Василіан при ауд. Зибанівича. г. 9-30 Святого відкриття Зізду при ласкавій тучоті Преосв. еп. д-ра Івана Буча. Вибір президії. Присітці: Приняття деякого посіа-ку й правління Зізду. г. 10. I. Рефер. Значіння культу Пресв. Богородиці і нин. часах. — о. Я. Сенікський ЧСВН II. реф. З історії Марійск. Дружин — а. Дублянська (Перемиська). III. реф. Історія жіночого руху й участь у ньому католицького жіноцтва — п. проф. Гімпе-ська. Обідова перерва г. 14. IV. реф. Організаційні проблеми Мар. Дружин — о. Ір. Назарко ЧСВН. V. реф. Сахаристійне життя в Мар. Дружині — п. Шаркова. VI. реф. Світовий аспект дят Мар. Дружин — п. Яншиківна (Перемиська).

II. День. 3. XI. г. 8. р. Служба Божа в церкві СС. Василіан. г. 9-30 VII. реф. Харитативна акція — п. Корда-ла. VIII. реф. Мар. Дружина і зиникова жолоді — п. М. Яношч. IX. реф. Пресв. й реферативні секції — п. Філіан-ська. Обідова перерва г. 16. Могобел з наукою. Свята Година, в часі якої відбується св. сповідь, потім супілія.

III. День. 4. XI. г. 8. р. Архирейові чит. Служ. Божа в кляш. гімн. СС. Васи-ліан. На ній спільно св. Присітці Пісця Богослуження снідання й мін-чення Зізду.

УВАГА: Зізд відбудеться в селі гімн. СС. Васил. при ауд. Даугона 17. а. З участі в Зізді упованієні Пани з Мар. Дружин і Пани Гості що цікавляться жіночною й взагалі катоц. організаціям. Де-легати Мар. Друж. і кляш. жіночої ор-ганізацій — безплатне приміщення до-домешня до 23. X. по адресі: п. Оліга Бачинська. Львів Театинська 31. Львів, X. 1934. Управа М. Т. П.

Красу дають виробі: маг. В. Пазьдир-ського: **Крем „Галина“ ч. 1** устуні веснянки, угри, жовті і червоні плями. **Крем „Галина“ ч. 2** ідеально лелая-перу, усуває зморшки. Можна диста-ти в Аптеках і Дрогеріях. Фабр. Хел. Косм. „Pharmachemia“, Вудг. о. ш. 286 3-10

Ширіть наш часоспів!

ЦІННИЙ ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО“.

Розмір часоспису: 3 текстові шпальти і 4 оголошені шпальти.

1 м. одношпальтовий або його місце в руб-ріці оголошеня зол. 0.35
одношпальтовий в тексті і новинах 0-60
на першій сторінці 0-80

Дрібні оголошення від слова:

матримоніальні і приват. кореспонденція по- купно, продаж, винаєм і т. п. зол. 0.15
шукаючі праці 0-10
слова товстим друком подвійно. 0-07

Остання сторінка 1/1 зол. 1.00
1/2 250-
1/4 150-
1/8 75-

За редакцію відповідає Олександр Костик

Вилас Виланівича Спілка „Діло“.

З друкарні Вил. Спілки „Діло“ Львів. Друж. 16